

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 565/2024
25.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Паркинг сервис“ Нови Сад, чији је пуномоћник адвокат Звездан Живанов из ..., против тужених АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Иван Вукићевић из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1500/23 од 18.09.2023. године, у седници одржаној 25.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1500/23 од 18.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1500/23 од 18.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 1061/2022 од 12.04.2023. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење извршитеља за подручје Вишег суда у Сомбору и Привредног суда у Сомбору Салнице Периз бр. И.Ивк. 423/2019 од 07.08.2019. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му исплате износ од 7.200,00 динара са законском затезном каматом од подношења предлога за извршење до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом ГГ накнади трошкове поступка у износу од 82.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1500/23 од 18.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је наплата паркирања возила. Одлуке нижестепених судова којим је тужбени захтев тужиоца правноснажно одбијен донете су применом одговарајућих одредби материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање о томе да тужилац неосновано наплаћује грађанима заустављање на јавном простору. Ревидент уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем, као у овом предмету.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужилац је предлог за извршење на основу веродостојне исправе поднео 31.07.2019. године, а вредност предмета спора је 7.200,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења предлога за извршење на основу веродостојне исправе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**